

[Udenrigsministeren.]

se paa Nyttens af en saadan særlig Konference i Øjeblikket, om man ikke vil foretrække at udveksle Tankerne med de andre Stater først og se, om der saa skulde blive noget Udgangspunkt derfor.

Det ærede Medlem henviste til de Udtalelser, der er fremsat af Generaldirektør Örne, og de Muligheder, der fremkom i Forbindelse dermed. Jeg skal ikke sige noget om, hvor store Muligheder der knytter sig dertil, jeg skal kun fremhæve dette, at Generaldirektør Örne i fuldt Omfang har deltaget i de hidtidige Forhandlinger og vedblivende vil kunne deltage i disse Forhandlinger, der foregaar regelmæssigt med kort Tids Mellemlum. Men jeg faar jo Lejlighed til at faa et Indtryk af, hvorledes de andre nordiske Ministre ser paa Spørgsmaalet om en saadan særlig Konference, og denne Lejlighed skal jeg gerne benytte.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg opfatter den højtærede Udenrigsministers Svar paa min Bemærkning saaledes, at den højtærede Minister dog ikke fuldkommen afviser den Henstilling, jeg har rettet til ham, og i en trang Tid som den nuværende i mange Henseender er det jo altid noget. Jeg kunde tænke mig, at den højtærede Udenrigsminister ogsaa vilde finde Modtagelighed over for Tanken, for naar den højtærede Minister siger, at Generaldirektør Örne i høj Grad har deltaget i det Arbejde, der hidtil er foregaaet, og han derefter skriver saaledes, som han gør, saa synes jeg, det er et overmaade godt Argument for, at det skulde gøres paa en noget anden Maade.

Jeg er enig med den højtærede Udenrigsminister i, at man ved første Lejlighed burde have Repræsentanter for baade Finland og Island med i disse Forhandlinger; det er noget, der følger af sig selv.

I Anledning af den højtærede Udenrigsministers Bemærkninger angaaende Samhandelen med Tyskland, som blev drøftet i Gaar Aftes — en Forhandling, jeg for øvrigt ikke deltog i — vil jeg kun stille et Spørgsmaal til Ministeren paa Grundlag af det, Ministeren sagde her. Ministeren sagde, at Grundlaget for Salg af Landbrugsprodukter i April Kvartal var Indbetalingerne over Clearingen i Januar Kvartal. Ifølge de Oplysninger, der har foreligget for os, har det ikke været Indbetalingerne, men det

har været den Handel, der direkte skulde foregaa i det paagældende Kvartal, og man har netop argumenteret med, at vi maatte have rigeligt med Valutaattester udstedt for Januar Kvartal, for at det skulde have Virkning fremover i April Kvartal. Jeg spørger nu for at faa Klarhed over det, men at man har brugt denne Argumentation, det er i hvert Fald givet. Efter det, den højtærede Udenrigsminister nu siger, maa jeg forstaa det saaledes, at det er Indbetalingerne — der naturligvis ogsaa refererer til, hvor meget man køber, naar man betaler kontant, det er jo klart —, men altsaa ikke blot, hvad man køber og betaler kontant eller paa kort Frist, og Indbetalingerne i Januar Kvartal, men ogsaa de Indbetalinger, der kommer som Følge af Køb i Oktober Kvartal, der bliver af afgørende Betydning. Jeg har altsaa faaet det refereret paa den anden Maade, og jeg siger blot til den højtærede Udenrigsminister: Mon der ikke var Grundlag for atter at tale lidt med det udenrigspolitiske Nævn om dette Spørgsmaal?

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Det viser sig altsaa, at det afgørende for vor Afsætning til Tyskland er vore Køb i Tyskland, og naar vi ikke i 1936 har købt for mere, end vi gjorde, saa er dette Grunden til, at Tyskland ikke vilde tro os og derfor ikke vilde gaa ind paa i første Kvartal at tage saa meget, som vi ønskede at afsætte. Saa spørger den højtærede Udenrigsminister, om vi da kan overbevise dem om, at vi kan købe mere. Ja, det kan vi jo gøre ved at købe mere, ved selve Kendsgerningen, det er det Bevis, vi nu har tilbage at føre, fordi de ikke vilde tro os paa vort Ord, saadan som vi tidligere har stillet os.

Naar Ministeren nu siger ganske kategorisk, at Attestudstedelsen er, som den skal være, og den bedst mulige, saa er der andre, der har en anden Mening derom. Saa vidt jeg husker, fremgik det ikke af de Oplysninger, der forelaa for os i Valutaudvalget — hvorpaa der stod „fortroligt“, hvorfor jeg ogsaa er afskaaret fra at benytte dem her —, at man paa det tidligst mulige Tidspunkt havde udstedt disse Attester, og derfor, naar man kan give Kredit for Varer, saa er det meget muligt, at det netop kan have sine Virkninger ogsaa længere ud i Fremtiden.

Men en Ting, som jeg fra anden Side er blevet oplyst om, er, at Valutakontoret